

[Lone Dybkjær]

Jeg synes også godt, man kan sige, at 8 uger er længe inden fødslen, og at 4 uger sådan set nok er en passende tid at starte med. Bliver der så muligheder for forbedringer senere hen, vil vi også, er jeg overbevist om, være at finde blandt dem, der vil støtte disse forbedringer.

Så vil jeg sige til fru Birthe Nielsen, at også jeg gerne ser en anden prioritering af de militærudgifter, vi har her i landet, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at kan der spares et passende antal millioner kroner dér, ser jeg – og dér tror jeg faktisk også jeg har den radikale gruppe bag mig – dem gerne gå til forbedringer af børns vilkår. Så kan vi finde frem til nogle nedsatte forsvarsudgifter, synes jeg, det vil være udmærket, men jeg er bange for, at det ikke vil komme til at afhænge af fru Birthe Niensens og mit parti, desværre.

Så sagde fru Birthe Nielsen, at man kunne mærke, at hr. Arne Melchior var stand-in. Ja, det kan man selvfølgelig godt sige. Jeg synes nu, hr. Arne Melchior havde den fordel, at han faktisk lod være at udtale sig for meget om noget, som han så måske ikke syntes han havde den dybeste forståelse for. Så jeg synes dels han var en ærlig stand-in, dels at han gjorde det udmærket med sin støtte til det foreliggende forslag. Jeg har villet sige det, da jeg jo ikke normalt sådan ligefrem tager hr. Arne Melchior i forsvar heroppefra.

Til fru Karen Thurø Hansen vil jeg gerne sige, at det da er rigtigt, at vi er i en vanskelig økonomisk situation og nok også i den vanskeligste situation, vi nogen sinde har været i, men jeg synes ikke, det skal betyde, at tingene skal gå i stå. Jeg synes, det skal betyde, at vi skal prioritere tingene på en anden måde, og det er vel faktisk det, vi har gjort med dette påskeæg, denne æggekage, dette forlig, eller hvad man nu ønsker at kalde det. Vi har foretaget nogle besparelser på nogle områder og foretaget nogle forbedringer og dermed øget udgifterne på nogle andre områder. Jeg synes, det er meget, meget lykkeligt, at barselorloven ikke er gledet ud i sidste runde, sådan som den næsten altid ellers har gjort i de sidste mange år.

Jeg vil også sige, at der er besparelser på f. eks. børnetilskuddene, som jeg ikke synes er lykkelige, det skal ikke være nogen hemmelighed. Jeg går ind for dem, jeg stemmer for dem, men jeg må indrømme, det har gjort

det en anelse lettere for mig at acceptere disse besparelser, at vi har fået denne barselorlovsforbedring. Det har trods alt været en omprioritering, som jeg synes man kunne være bekendt at have med at gøre. Jeg vil egentlig anbefale det konservative parti at vurdere situationen lidt på den måde snarere end at sige, at nu skal alt gå i stå, for det fører ingen steder hen, at vi sætter det hele i stå. Det, det drejer sig om i den nuværende situation, er at foretage omprioriteringer, og det drejer sig virkelig om, at vi så har nogle visioner om, hvad vi vil med vores familier og børn, sådan at de omprioriteringer og det, vi kommer til at foretage os i disse år, også har en smule perspektiv i sig.

Så vil jeg sige noget helt konkret om det med lægelig indikation, og det vil jeg tage op, fordi det radikale venstre jo et par gange har fremsat forslag til forbedret barselorlov, hvor vi bl. a. sagde, at der skulle være lægelig indikation til de 8 uger inden fødslen. Når vi så let accepterer det med de 4 uger, skønt vi tror, det er noget dyrere end det med lægelig indikation, er det, fordi vi tror, det er rigtigere. Alt tyder nemlig på – det fremgår også af barselorlovsbetænkningen – at der vil blive meget stor forskel landet over. Der vil næsten altid kunne gives en lægelig indikation på, at det er godt for den gravide kvinde de sidste 8 uger inden fødslen at holde fri. Der er næsten ingen læge, der kan sige, at det ikke er godt. Det er bedre for barnet og kvinden, hvis hun er afslappet i de sidste 8 uger. Derfor vil det med lægelig indikation give meget stor usikkerhed. I den deputation – og det ved fru Karen Thurø Hansen også – der var i socialudvalget for nylig, sagde man også: det vil være forfærdeligt for lægerne at skulle administrere denne ordning. Vi foretrækker så langt en 4 ugers løsning, om jeg så må sige, og det er den, vi behandler i dag. Det er derfor, det radikale venstre så helhjertet kan gå ind for den.

Til fru Grethe Fenger Møller vil jeg bare sige – nu har jeg aldrig været medlem af Dansk Kvindesamfund, og jeg må nok sige, at jeg heller ikke helt føler trang til det oven på debatten i dag – at jeg personlig ikke kan forstå, at fru Grethe Fenger Møller ikke blot lod være med at underskrive det brev fra Dansk Kvindesamfund, men det er som sagt fru Grethe Fenger Møllers problem og ikke mit. Jeg tror, at jeg i en tilsvarende situation